

BACKGROUND REPORT

PRAGUEPRAŽSKÝ
STUDENTSTUDENTSKÝ
SUMMIT

UNSC

**Situace v Jižním Atlantiku:
Otázka Falklandských ostrovů
(Malvín)**

Situace v Jižním Atlantiku: Otázka Falklandských ostrovů (Malvín)

1 Úvod

Poslední dekolonizační konflikt, jak je někdy označována válka mezi Argentinou a Spojeným královstvím z roku 1982, byl zároveň prvním konfliktem, ve kterém se plně uplatnila moderní vojenská technika. Válka o souostroví v Jižním Atlantiku, které nese anglické jméno Falklandy a zároveň španělské označení Las Malvinas (Malvíny), byla vedena o přibližně 12 000 km² pevniny, jejíž obyvatelé se žijí převážně rybolovem a chovem dobytka. Přesto jsou tyto ostrovy dodnes zdrojem sporu mezi Velkou Británií a Argentinou. Spor, který se táhne několik století nazpět do období koloniálního Španělska. V dnešní době se k historickým nárokům přidávají i ekonomické zájmy na mořském bohatství a nerostných surovinách ve vodách obklopující sporné území.

2 Historické pozadí konfliktu

2.1 Falklandy v koloniálním období

Falklandský konflikt má kořeny sahající několik století před samotné vypuknutí války v roce 1982. Zatímco většina amerického kontinentu byla objevena a kolonizována Španěly, poprvé na Falklandských ostrovech v roce 1690 stanul anglický kapitán Strong z lodi HMS Wellfare.¹ První osada byla ale založena francouzskými kolonisty v roce 1764, kterým teprve o dva roky později začaly konkurovat britské osady. Španělé si ovšem Falklandy i nadále nárokovali na základě Smlouvy z Tordesillas, takže francouzský Port Louis byl nakonec odkoupen španělskou korunou. Španělský guvernér Buccarelli se následně pokusil upevnit kontrolu nad Falklandami a v roce 1770 nařídil invazi i do britské kolonie. Jeho snahy byly úspěšné, takže britští kolonisté a obchodníci byli vykázáni z ostrovů. Britský parlament ovšem reagoval vysláním trestné výpravy a vytvořením diplomatického nátlaku na Madrid s cílem dosáhnout nápravy. Tak se i stalo a v roce 1771 španělský král zrušil Buccarelliho rozkazy s tím, že guvernér překročil své pravomoci a nechal ho odvolat. Ekonomicky se Británii ovšem nevyplatilo udržovat nově ustanovenou vojenskou posádku a proto byl o tři roky později Port Egmont opuštěn. Vojáci nicméně nechali vlát nad pevností britskou vlajku a byla zde upevněna plaketa značící, že se Británie nevzdává nároků na ostrovy. O několik let později i Španělé opustili většinu svých falklandských osad.

Okupace Španělska během napoleonských válek vedla k úpadku soudržnosti koloniální říše a na Falklandách tak existovala již jen vězeňská kolonie.² Nakonec byl v roce 1811 i falklandský guvernér povolán zpět do Montevidea a Falklandy byly ponechány svému osudu. V roce 1816 předchůdce dnešní Argentiny, Spojené provincie La Plata, vyhlásily na Španělsku nezávislost. Nicméně jejich svrchovanost uznaly pouze Spojené státy americké. Španělsko odtržení neuznalo a Británie Spojeným provinciím přiznala nezávislost až v roce 1925.³ V roce 1824 založil britský obchodník Luis Vernet na Falklandách se svolením laplatské vlády novou kolonii a začal pěstovat dobytek a lovit ryby. Cizí lodě ve falklandských vodách ovšem lovily bez povolení a konkurence postupně zničila Vernetův podnikatelský záměr. Vernet proti tomuto protestoval a nakonec

¹LAFFIN, John *Fight for Falklands: Why and how Britain went to war – from invasion to surrender*. London: Sphere Books Limited, 1982.

²METFORD, J. C. J. *Falklands or Malvinas? The background to the dispute*. *International Affairs*. 1968, roč. 44, č. 3. Str. 468. ISSN: 1468-2346. Dostupné z: [http://onlinelibrary.wiley.com/store/10.1111/\(ISSN\)1468-2346/asset/homepages/Vol.44.3_p.463-481.pdf?v=1&s=9f59cd27bb60a806a665d1ce5aa9f7f6f878413b&isAguDoi=false](http://onlinelibrary.wiley.com/store/10.1111/(ISSN)1468-2346/asset/homepages/Vol.44.3_p.463-481.pdf?v=1&s=9f59cd27bb60a806a665d1ce5aa9f7f6f878413b&isAguDoi=false).

³METFORD, J. C. J. *Falklands or Malvinas?* Str. 472.

mu byla v roce 1829 udělena guvernérská pravomoc nad ostrovy.⁴ Proti tomuto jmenování protestovala britská vláda, protože jednání Spojených provincií La Plata bylo učiněno bez ohledu na britské zájmy a nároky na ostrovy. Vernet se svého úřadu zhostil velmi aktivně a začal stíhat rybářské lodě, které podnikaly načerno. Tak se stalo, že postupně zadržel i tři lodě Spojených států a jejich posádky předal soudu v Buenos Aires. Spojené státy toto chování považovaly za akt pirátství a reagovaly odvetnou akcí, kdy loď *USS Lexington* zničila argentinskou posádku v přístavu Puerto de la Soledad a prohlásily Falklandy za „území prosté jakékoli vlády“⁵. V roce 1833 se zbytek argentinské posádky vzdal britské válečné lodi *HMS Clio*, která obsadila Falklandské ostrovy. Její posádka zde zřídila trvalou vojenskou posádku.

Později na začátku 20. století Británie vyhlásila správu i nad dalším jihoamerickým územím – Jižní Georgii, Shetlandami, Jižními Orkneji, Jižními Sandwichovými ostrovy a Grahamovou zemí – a sjednotila je v tzv. Závislém území Falklandských ostrovů (*Falkland Islands Dependency*). V návaznosti na Smlouvu o antarktickém systému byly od roku 1959 území jižně od 60. rovnoběžky vyčleněny z Britských antarktických území. *Falkland Islands Dependency* se tak nadále skládá jen ze samotných Falklandských ostrovů, Jižních Sandwichových ostrovů a Jižní Georgie.

2.2 Cesta k válce o Falklandy

Úpadek Britského impéria po druhé světové válce vedl k znovuotevření falklandské otázky na půdě OSN. Argentina otázku autority nad ostrovy vznesla hned se svým vstupem v roce 1945, ale odmítla nabídky Velké Británie k předložení této otázky Mezinárodnímu soudnímu dvoru v Haagu.⁶ Argentina dosáhla malého diplomatického vítězství prosazením rezoluce ve Valném shromáždění OSN v roce 1965.⁷ Rezoluce č. 2065 prohlásila Falklandy/Malvíny sporným územím, které bylo určeno k dekolonizaci na základě dohody mezi Británií a Argentinou. Jednání mezi státy začala ihned v roce 1965, ale kvůli nezájmu Velké Británie o vyřešení tohoto problému nevedla k žádnému posunu v dané otázce. Británie si také dala podmínku, že se během těchto setkání bude jednat o správě nad Falklandami, a nikoli o otázce suverenity.

Nástup vojenské junty v Argentině vedl k nárůstu konfliktů mezi Británií a Argentinou – v roce 1976 obě země vzájemně stáhly své velvyslance v důsledku incidentu, kdy ve sporných vodách argentinská válečná loď odstřelovala prostor okolo britské civilní lodě. O rok později dokonce labouristická vláda na Falklandy vyslala několik válečných lodí, aby Argentinu odstrašila od případné invaze. Ekonomické zájmy ovšem nakonec obě země zase sblížily. Britský ministr zahraničí Nicolas Ridley po své návštěvě Falkland v roce 1980 navrhl dokonce převedení titulárního vlastnictví na Argentinu s tím, že by Británie po nějakou dobu měla Falklandy k užívání. Toto tzv. *hongkongské řešení*⁸ sice bylo relativně pozitivně přijato v kabinetu Margaret Thatcherové, ale setkal se s tvrdým odporem britských obyvatel Falkland. Přesto Argentina registrovala snahy nové vlády se falklandského problému zbavit.⁹ Během února 1982 se v New Yorku konalo šesté kolo vyjednávání o budoucnosti Falkland, ale návrat Británie ke zdržovací taktice vedl znechucené zástupce Argentiny k opuštění jednání. Argentinské ministerstvo zahraničí následně vydalo stanovisko, že selhání vyjednávání a přístup Velké Británie Argentině rozvazuje ruce a junta je tedy oprávněna užít jakéhokoli prostředku k vyřešení falklandské otázky.¹⁰ Výsledkem byla vojenská operace Rosario, která 2. dubna 1982 odstartovala argentinsko-britskou válku o Falklandy.

⁴LAFFIN, John. *Fight for Falklands*.

⁵METFORD, J. C. J. *Falklands or Malvinas?* Str. 474.

⁶LAFFIN, John. *Fight for Falklands*.

⁷OSN, RES 2065 (XX). Dostupné z: <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/RESOLUTION/GEN/NR0/218/28/IMG/NR021828.pdf?OpenElement>.

⁸TSANG, Steve. Crucially different from Hong Kong. *MercoPress: South Atlantic News Agency* [online]. 2013 [cit. 2013-07-20]. Dostupné z: <http://en.mercopress.com/2013/04/11/crucially-different-from-hong-kong>.

⁹LAFFIN, John. *Fight for Falklands*.

¹⁰ZARZA, Leonardo Arcadio. *Malvinas: The Argentine perspective of the Falkland's conflict*. Kansas, 2009. Dostupné z: <http://www.dtic.mil/cgi-bin/GetTRDoc?AD=ada523209>. School of Advanced Military Studies.

3 Současnost

Poválečný pád junty a obnovení demokratického zřízení v Argentině vedly ke zlepšení vztahů mezi Velkou Británií a Argentinou. Falklandská otázka nicméně i po válce byla stále citlivá a Argentina pokračovala ve snaze vytvořit si lepší vyjednávací pozici na mezinárodní scéně. S nástupem manželského páru Kirchnerových do prezidentského úřadu (Néstor Kirchner 2003–2007, Cristina Fernández de Kirchner 2007 – současnost) přešla Argentina k mnohem asertivnější politice.

Jedná se především o stupňování mezinárodního tlaku na Británii, ale i ekonomických sankcí na falklandské podnikatele. Již v roce 2003 Argentina odepřela právo přeletu charterovým letům z Falkland do Chile.¹¹ Na popud Argentiny jihoamerické sdružení volného obchodu (Mercado Común del Sur, dále jen MERCOSUR) v roce 2011 zakázalo lodím pod falklandskou vlajkou vstup do argentinských a s Argentinou sousedících přístavů.¹² Tento zákaz se pak nepravdělně uplatňoval i na ostatní britské lodě. Argentina dále vyvíjí tlak i na investory, jejichž investice směřují na Falklandy. Ti pak často čelí problémům při podnikání v Argentině. Podobně argentinské hlídky obtěžují rybářské lodě, které mají falklandskou rybolovnou licenci, čímž poškozují ostrovní ekonomiku. Evropská unie také řešila problém, kdy argentinská vláda vyzývala k bojkotu britského zboží, což zjevně porušovalo dohody o volném obchodu mezi EU a Argentinou.¹³

Hlavním argumentem Argentiny v otázce Falkland je kvazikoloniální status ostrovů. Díky tomu se argentinské stanovisko těší poměrně velké podpoře ve Valném shromáždění OSN a v Komisi OSN pro dekolonizaci.¹⁴ Kirchnerovi dále argumentují vysokou mírou militarizace ostrovů a údajného umístění jaderných ponorek v denuklearizované oblasti Latinské Ameriky, tedy porušení Smlouvy z Tlatelolca.^{15 16} Argentinská diplomacie získala také podporu od různých amerických regionálních organizací jako je MERCOSUR, Unie jihoamerických národů (La Unión de Naciones Suramericanas, dále jen UNASUR)^{17 18} nebo Organizace amerických států (Organization of American States, dále jen OAS)^{19 20}. Argentinou mediálně zprofanované bylo i nasazení britského prince Williama během jeho vojenské služby právě na Falklandách.

Vedle politických pohnutek se v roce 2010 objevil i další důvod, proč se Argentina mnohem více snaží o řešení falklandské otázky. Právě v roce 2010 britské těžařské společnosti oznámily nález několika velkých ropných nalezišť, které podle odhadů obsahují až 60 miliard barelů ropy.²¹ Vlastnictví takových zásob by Argentině pomohlo z ekonomických těžkostí a umožnilo se stát čistým ropným exportérem. V roce 1995 sice došlo k podpisu společné deklarace o uhlovodících²² mezi Velkou Británií a Argentinou, která upravovala

¹¹DODDS, Klaus. Stormy waters: Britain, the Falkland Islands and UK–Argentine relations. *International Affairs*. 2012, roč. 88, č. 4. Str. 485. ISSN: 1468-2346. Dostupné z: http://www.chathamhouse.org/sites/default/files/public/International%20Affairs/2012/88_4/88_4dodds.pdf.

¹²DODDS, Klaus. Stormy waters. Str. 689.

¹³DODDS, Klaus. Stormy waters. Str. 690.

¹⁴OSN, A/AC.109/2011/L.7. Dostupné z: <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/LTD/N11/374/82/PDF/N1137482.pdf?OpenElement>.

¹⁵DODDS, Klaus. Stormy waters. Str. 687.

¹⁶Smlouva o zákazu jaderných zbraní v Latinské Americe a Karibiku. 1969. <http://www.opanal.org/opanal/Tlatelolco/Tlatelolco-i.htm>

¹⁷Unasur delivers statement supporting Argentina's Falklands claim to Ban-ki-moon. *MercoPress: South Atlantic News Agency* [online]. 2012 [cit. 2013-07-20]. Dostupné z: <http://en.mercopress.com/2012/04/02/unasur-delivers-statement-supporting-argentina-s-falklands-claim-to-ban-ki-moon>.

¹⁸UNASUR, Declaración Especial Sobre La Cuestión de Las Islas Malvinas. Dostupné z: <http://www.unasursg.org/uploads/c7/c5/c7c5243e14b0d63e4309366abca58314/Declaracion-especial-Malvinas.pdf>.

¹⁹OAS, AG/DEC. 70 (XLII-O/12). Dostupné z: <http://www.oas.org/en/sla/docs/AG05796E04.pdf>.

²⁰HARDEN, Toby. Barack Obama tries to refer to the Falklands as the Malvinas... but instead calls them the Maldives. *MailOnline* [online]. 2012 [cit. 2013-07-20]. Dostupné z: <http://www.dailymail.co.uk/news/article-2131359/Barack-Obama-makes-Falklands-gaffe-calling-Malvinas-Maldives.html>.

²¹RUZZA, Alice. The Falkland Islands and the UK v. Argentina Oil Dispute: Which Legal Regime?. *Goettingen Journal of International Law*. 2011, roč. 3, č. 1. Str. 83. Dostupné z: <http://gojil.uni-goettingen.de/ojs/index.php/gojil/article/view/179/pdf/falkland>.

²²UK/Argentine Joint Declaration on Hydrocarbones. 1995. <http://collections.europarchive.org/tna/20080205132101/www.f>

společnou těžbu v oblasti, ale samotný dokument byl politickou proklamací bez právní závaznosti. Společná komise upravovala a kontrolovala těžbu ve vymezeném území a strany si navzájem sdílely informace o probíhající těžbě. V deklaraci došlo k oddělení otázky suverenity, takže těžba neměla žádný vliv na sporný status. Argentina v roce 2007 od deklarace jednostranně odstoupila.²³

V otázce těžby se Argentina opírá o rezoluci Valného shromáždění GA 31/49.²⁴, jejíž text zahrnuje nařízení, aby se strany sporu „zdržely jednostranného jednání, které by změnilo stav věci.“ Zmenšení zásob neobnovitelných zdrojů těžbou by samozřejmě takovou změnou bylo, neboť v případě, že by někdy v budoucnu Falklandy připadly Argentině, jejich hodnota by byla nižší než v současnosti. Pokud by suverénní status byl přiznán Argentině, pak by vytěžené suroviny byly Argentině odejmuty neoprávněně.²⁵ Na druhé straně, pokud by spor byl vyřešen v prospěch Británie, znamenalo by to omezení Británie v užívání svého vlastnictví.

4 Argumenty stran

4.1 Argentinský pohled

Argentina své nároky na souostroví odvíjí především od dřívějšího vlastnictví španělskou korunou, od které se později oddělily Spojené provincie La Plata.²⁶ V tomto ohledu nějaký čas přímo soutěžily s Uruguayí, v jejímž hlavním městě reálně sídlil poslední odpovědný koloniální guvernér pověřený správou Falkland. Tento stav zároveň nebyl nijak potvrzen ani Španělskem, od něhož se Argentina oddělila jen de facto, nikoli formálně, takže Španělé ještě dlouho doufali v obnovení kontroly nad svými jihoamerickými koloniemi. Nakonec Španělsko uznalo samostatnost Argentiny a nedotknutelnost jejích hranic v roce 1859, tedy v době, kdy Falklandy již kontrolovali Britové.²⁷ Argentina se v tomto ohledu odvolává na dohodu přijatou mezi republikami, které vznikly z bývalých španělských kolonií. Dohoda stanovila princip *uti possidentis, ita possideatis*. Státy se snažily vyhnout sporům o území, takže svá teritoria odvíjela od stavu rozdělení španělské koloniální správy v rozhodujícím roce odtržení (1810, popř. 1825 pro Střední Ameriku). Vzhledem k tomu, že v tomto období připadal dohled nad Falklandami Buenos Aires, tak přešel i nárok na pozdější Argentinskou republiku.²⁸ Tento princip nicméně byl ujednán výlučně mezi nově vzniklými latinskoamerickými státy a neměl širší mezinárodní podporu. Druhou slabinou je fakt, že k dohodě mezi státy došlo na kongresu v Limě v roce 1848, kdy byly Falklandy již 15 let pod kontrolou Spojeného království.

Ve výsledku jedním z nejsilnějších argentinských argumentů je právo národního sebeurčení. V tomto případě se nicméně nemluví o právu obyvatel Falkland, kteří jsou z argentinského prizmatu vnímáni jako uměle migrující, a tedy nenativní obyvatelé. Sebeurčení v podání Argentiny je myšleno jako sebeurčení celého argentinského národa v postkoloniálním období, a to včetně zajištění územní integrity jihoamerického státu.²⁹ V případě přijetí tohoto pohledu jsou Falklandy přirozeným způsobem neobydleným územím, které by mělo připadnout státu s nejbližšími výsostnými vodami, tedy Argentině.³⁰ V podobném duchu se dá interpretovat i rezoluce č. 2065³¹, která nařídila dekolonizaci Falkland s ohledem na zájmy místních obyvatel (ale nikoli na jejich vůli).

co.gov.uk/servlet/Front%3Fpagename=OpenMarket/Xcelerate/ShowPage&c=Page&cid=1007029394365&a=KArticle&aid=1176452968126

²³RUZZA, Alice. The Falkland Islands and the UK v. Argentina Oil Dispute. Str. 92.

²⁴OSN. A/RES/31/49. <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/RESOLUTION/GEN/NR0/302/32/IMG/NR030232.pdf?OpenElement>

²⁵RUZZA, Alice. The Falkland Islands and the UK v. Argentina Oil Dispute. Str. 95.

²⁶METFORD, J. C. J. Falklands or Malvinas? Str. 437.

²⁷METFORD, J. C. J. Falklands or Malvinas? Str. 472.

²⁸METFORD, J. C. J. Falklands or Malvinas? Str. 473.

²⁹ZARZA, Leonardo Arcadio. *Malvinas* Str. 31.

³⁰ZARZA, Leonardo Arcadio. *Malvinas* Str. 29.

³¹OSN. RES 2065 (XX.). <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/RESOLUTION/GEN/NR0/218/28/IMG/NR021828.pdf?OpenElement>

4.2 Pohled Velké Británie

Stanovisko Velké Británie vychází z jiných základů. Hlavním pilířem je fakt, že až na krátké výjimky existovaly britské kolonie na Falklandách téměř nepřetržitě a kolonisté se i nadále považovali za poddané britské koruně. I v době, kdy si některá z velmocí činila na Falklandy nárok, tak se Británie nikdy nevzdala svých práv na správu falklandských záležitostí. V minulosti byla nejsilnějším argumentem samozřejmě efektivní kontrola souostroví, která, s výjimkou okupace Argentinou v období duben až červen 1982, trvá již 180 let. Svrchovanost nad ostrovy de facto uznaly i Spojené státy, které v existenci britského území v Latinské Americe neshledaly rozpor s Monroeovou doktrínou.³² Druhým tradičním argumentem je právo objevení³³, které je nicméně zpochybnitelné. Podle některých autorů je objevení Falklandů přiznatelné Italovi Amerigo Vespuccimu, Portugalci Fernandu Magalhaesovi nebo Angličanovi Francisu Drakeovi.³⁴ Na základě papežské buly *Inter Caetera* veškeré objevy a kolonie v Novém světě si měli rozdělit Španělé a Portugalci, nicméně ostatní národy tento papežský příkaz ignorovaly. Prokazatelně se na ostrovech vylodil jako první anglický kapitán Strong z lodi *HMS Welfare*.

V moderní éře Spojené království odmítá dekolonizaci na úkor falklandského obyvatelstva, které ostrov obývá téměř dvě století. Právo na sebeurčení, které přiznává Charta OSN, nemůže být podle Británie obyvatelům upřeno tak, jako navrhuje Argentina. V současné době na ostrovech žije okolo 2 500 obyvatel³⁵, kterým byla svěřena poměrně široká autonomie. V roce 2008 byla přijata nová falklandská ústava, která obyvatelům zajišťuje velkou míru podílu na vlastní správě a samostatný legislativní sbor.³⁶ Tato ústava byla kladně přijata i Speciální komisí pro dekolonizaci Valného shromáždění OSN a podle Británie má symbolizovat jasné odmítnutí jakéhokoli koloniálního chování ze strany Británie v Jižní Americe.³⁷ V roce 2013 se na ostrovech konalo referendum o setrvání ve svazku s Velkou Británií, což také bylo téměř jednomyslně potvrzeno. Pro odtržení byly pouze tři hlasy. Argentina nicméně odmítla z tohoto vyvodit jakékoli závěry, neboť se jednalo o rozhodnutí „*ilegálních imigrantů na území Argentiny*.“³⁸

5 Závěr

Problematika sporu o Falklandy je v mnoha ohledech o to komplikovanější, jak daleko do historie sahá. Mísí se zde tradiční i moderní mezinárodní právo, které má ale každé jiné základy i nástroje, kterými se dobírá svých cílů. Zároveň velkou roli hrají i nálady domácího obyvatelstva. Pro Británii vítězná válka v 80. letech přinesla posílení národního cítění obyčejných Britů a umožnila Margaret Thatcherové udržet se u moci i přes předválečné ekonomické obtíže. Pro Brity se tak stalo souostroví, o jehož existenci často dříve neměli ani ponětí, symbolem přetrvávající hrdosti britské říše.

Na druhé straně 89 % argentinské populace vnímá současnou situaci jako nespravedlivé odpírání argentinského území jejímu právoplatnému majiteli.³⁹ Nesmíme zapomínat, že slib znovunavrácení Falklandů byl jedním z témat argentinských voleb, které vyzvedly do prezidentského křesla postupně Néstora a Cristinu Kirchnerovi. Falklandy jsou celé století jednotícím symbolem, pod jehož praporek se Argentina sjednocuje proti vnějšímu nepříteli. V době ekonomické krize a rychle rostoucí inflace tak může být takový symbol politicky

³²METFORD, J. C. J. Falklands or Malvinas? Str. 474.

³³ZARZA, Leonardo Arcadio. *Malvinas* Str. 27.

³⁴METFORD, J. C. J. Falklands or Malvinas? Str. 469.

³⁵FIG. Our People. [online]. [cit. 2013-07-07]. Dostupné z: <http://www.falklands.gov.fk/our-people/>.

³⁶DODDS, Klaus. Stormy waters. Str. 697.

³⁷DODDS, Klaus. Stormy waters. Str. 697.

³⁸WATTS, Jonathan a Uki GONI. Falkland Islands: respect overwhelming yes vote, Cameron tells Argentina. *The Guardian* [online]. 2013 [cit. 2013-07-07]. Dostupné z: <http://www.guardian.co.uk/uk/2013/mar/12/falkland-islands-referendum-votes-yes>.

³⁹Ibid.

ještě cennější než dříve.⁴⁰ Úspěšným vyřešením sporu by Argentina mohla také posílit svou mezinárodní pozici na úkor svého latinskoamerického rivala, Brazílie.⁴¹

Podobně jako jiné dlouhodobé konflikty i spor o Falklandy trpí svým zamrznutím, kdy ani jedna ze stran nemá dost vůle nebo sil dotáhnout jednání do konce. Jeho charakter se několikrát proměnil, kdy z čistě koloniálního sporu se stal později spor dekolonizační a v současné době ho lze klasifikovat i jako spor lidskoprávní. Obě strany trvají na bilaterálním řešení, ale zároveň jedna ze stran o jakoukoli změnu zájem nemá vůbec a druhá sporu užívá spíše jako politické páky v jiných oblastech své zahraniční politiky. Případné řešení by se ale mohlo stát vzorem pro podobně zamrzlé konflikty na celém světě.

6 Vybrané dokumenty OSN k dané problematice

1. Deklarace o udělení nezávislosti koloniálním zemím a národům, 1964, 1514 (XV). Dostupné z <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/RESOLUTION/GEN/NR0/152/88/IMG/NR015288.pdf?OpenElement>.
2. Otázka Falklandských ostrovů (Malvín), 1965, 2065 (XX). Dostupné z: <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/RESOLUTION/GEN/NR0/218/28/IMG/NR021828.pdf?OpenElement>.
3. Otázka Falklandských ostrovů (Malvín), 1973, 3160 (XXVIII). Dostupné z: <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/RESOLUTION/GEN/NR0/282/32/IMG/NR028232.pdf?OpenElement>.
4. Otázka Falklandských ostrovů (Malvín), 1976, A/RES/31/49. <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/RESOLUTION/GEN/NR0/302/32/IMG/NR030232.pdf?OpenElement>.
5. Otázka Falklandských ostrovů (Malvín), 1982, UNSC/RES/502 (1982). Dostupné z: <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/RESOLUTION/GEN/NR0/435/26/IMG/NR043526.pdf?OpenElement>.
6. Otázka Falklandských ostrovů (Malvín), 1982, A/RES/37/9. Dostupné z: <http://www.un.org/documents/ga/res/37/a37r009.htm>.
7. Otázka Falklandských ostrovů (Malvín), 1985, A/RES/40/21. Dostupné z: http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/40/21&Lang=E&Area=RESOLUTION.
8. Návrh rezoluce Speciální komise pro dekolonizaci k otázce Falklandských ostrovů (Malvín), 2012, A/AC.109/2011/L.7. Dostupné z: <http://daccess-ddsny.un.org/doc/UNDOC/LTD/N11/374/82/PDF/N1137482.pdf?OpenElement>

7 Seznam použité literatury

BORSANI, Davide. The Falklands/Malvinas after the referendum: why the Islands matter. *Instituto per Gli Studi di Politica Internazionale* [online]. 2013 [cit. 2013-07-07]. Dostupné z: <http://www.ispionline.it/it/pubblicazione/falklandsmalvinas-after-referendum-why-islands-matter>

DODDS, Klaus. Stormy waters: Britain, the Falkland Islands and UK–Argentine relations. *International Affairs*. 2012, roč. 88, č. 4. Str. 485. ISSN: 1468-2346. Dostupné z: http://www.chathamhouse.org/sites/default/files/public/International%20Affairs/2012/88_4/88_4dodds.pdf.

⁴⁰BORSANI, Davide. The Falklands/Malvinas after the referendum: why the Islands matter. *Instituto per Gli Studi di Politica Internazionale* [online]. 2013 [cit.2013-07-07]. Dostupné z: <http://www.ispionline.it/it/pubblicazione/falklandsmalvinas-after-referendum-why-islands-matter>.

⁴¹BORSANI, Davide. The Falklands/Malvinas after the referendum.

HARDEN, Toby. Barack Obama tries to refer to the Falklands as the Malvinas... but instead calls them the Maldives. *MailOnline* [online]. 2012 [cit. 2013-07-20]. Dostupné z: <http://www.dailymail.co.uk/news/article-2131359/Barack-Obama-makes-Falklands-gaffe-calling-Malvinas-Maldives.html>.

LAFFIN, John. *Fight for Falklands: Why and how Britain went to war – from invasion to surrender*. London: Sphere Books Limited, 1982. ISBN: 0722153716.

METFORD, J. C. J. Falklands or Malvinas? The background to the dispute. *International Affairs*. 1968, roč. 44, č. 3. ISSN: 1468-2346. Dostupné z: [http://onlinelibrary.wiley.com/store/10.1111/\(ISSN\)1468-2346/asset/homepages/Vol._44.3_pp._463-481.pdf?v=1&s=9f59cd27bb60a806a665d1ce5aa9f7f6f878413b&isAguDoi=false](http://onlinelibrary.wiley.com/store/10.1111/(ISSN)1468-2346/asset/homepages/Vol._44.3_pp._463-481.pdf?v=1&s=9f59cd27bb60a806a665d1ce5aa9f7f6f878413b&isAguDoi=false).

TSANG, Steve. Crucially different from Hong Kong. *MercoPress: South Atlantic News Agency* [online]. 2013 [cit. 2013-07-20]. Dostupné z: <http://en.mercoPress.com/2013/04/11/crucially-different-from-hong-kong>.

RUZZA, Alice. The Falkland Islands and the UK v. Argentina Oil Dispute: Which Legal Regime?. *Goettingen Journal of International Law*. 2011, roč. 3, č. 1. Str. 83. Dostupné z: <http://gojil.uni-goettingen.de/ojs/index.php/gojil/article/view/179/pdf/falkland>. //// WATTS, Jonathan a Uki GONI. Falkland Islands: respect overwhelming yes vote, Cameron tells Argentina. *The Guardian* [online]. 2013 [cit. 2013-07-07]. Dostupné z: <http://www.guardian.co.uk/uk/2013/mar/12/falkland-islands-referendum-votes-yes>.

ZARZA, Leonardo Arcadio. *textitMalvinas: The Argentine perspective of the Falkland's conflict*. Kansas, 2009. Dostupné z: <http://www.dtic.mil/cgi-bin/GetTRDoc?AD=ada523209>. School of Advanced Military Studies.

FIG. Our People. [online]. [cit. 2013-07-07]. Dostupné z: <http://www.falklands.gov.fk/our-people/>.

OAS, AG/DEC. 70 (XLII-O/12). Dostupné z: <http://www.oas.org/en/sla/docs/AG05796E04.pdf>.

UNASUR, Declaración Especial Sobre La Cuestión de Las Islas Malvinas. Dostupné z: <http://www.unasurs.org/uploads/c7/c5/c7c5243e14b0d63e4309366abca58314/Declaracion-especial-Malvinas.pdf>.

UK/Argentina Joint Declaration on Hydrocarbones. 1995. <http://collections.europarchive.org/tna/20080205132101/www.fco.gov.uk/servlet/Front%3Fpagename=OpenMarket/Xcelerate/ShowPage&c=Page&id=1007029394365&a=KArticle&aid=1176452968126>.

Unasur delivers statement supporting Argentina's Falklands claim to Ban-ki-moon. *MercoPress: South Atlantic News Agency* [online]. 2012 [cit. 2013-07-20]. Dostupné z: <http://en.mercoPress.com/2012/04/02/unasur-delivers-statement-supporting-argentina-s-falklands-claim-to-ban-ki-moon>.

Autor: Michal Říha

Imprimatur: Martin Buček, Vojtěch Bahenský

Jazyková úprava: Lucie Gregůrková, Martina Kotasová, Jakub Kopřiva, Markéta Melicharová

Odborná spolupráce: Výzkumné centrum AMO

Grafická úprava: Veronika Maurerová, Markéta Melicharová

Nasázeno programem L^AT_EX.

Model OSN

Vydala Asociace pro mezinárodní otázky
pro potřeby XIX. ročníku Pražského studentského summitu.

© AMO 2013

Asociace pro mezinárodní otázky,

Žitná 27, 110 00 Praha 1

Tel./fax: +420 224 813 460

e-mail: summit@amo.cz

IČ: 65 99 95 33

www.amo.cz

www.studentsummit.cz

Top partneři

Generální partner Modelu OSN

Hlavní partner Modelu OSN

Hlavní partner modelu NATO

Ministerstvo zahraničních věcí
České republiky

Model NATO is co-sponsored by
the North Atlantic Treaty Organization

Hlavní partner Modelu EU

Partner konference

Univerzitní partner

Partner zahájení

Partner jednání

Partneři Modelů

Embassy of Canada
Ambassade du Canada

Botschaft
der Bundesrepublik Deutschland
Prag

Mediální partneři

Hlavní mediální partner

Hlavní mediální partner

Partner Chronicle

**Asociace
pro mezinárodní
otázky**
Association
for International
Affairs

Pražský studentský summit
projekt Asociace pro mezinárodní otázky